
Matrikachakravivekah

——
मातृकायङ्कविवेकः

——
Document Information

Text title : Matrikachakravivekah

File name : mAtRRikAchakravivekaH.itx

Category : devii, devI, tantra, mantra

Location : doc_devii

Author : svatantrAnandanAtha

Transliterated by : Ruma Dewan

Proofread by : Ruma Dewan

Latest update : January 18, 2026

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

January 19, 2026

sanskritdocuments.org

Matrikachakravivekah

मातृकायङ्कविवेकः

॥ ॐ श्रीगणेशाय नमः ॥

॥ ॐ गुं गुरुभ्यो नमः ॥

॥ मातृकायङ्कविवेकः ॥

(स्वतन्त्रानन्तनाथविरचितः)

प्रथमः भागः । तात्पर्यविवेकः

जाग्रत्सुषुप्तिदृष्टदक्षिणवामभागां
स्वप्नस्वभावपरिक्रमजघन्यभागाम् ।
तुर्यातितुर्यघटिताननदृष्टप्रदेशां
प्राणेश्वरीं परशिवस्य परामृशामः ॥ १ ॥

स्पर्शस्वरोल्लिखितजागरसुषुप्तवस्था-
मन्तःस्थसूचितसुषुप्त्युदित प्रभोधाम् ।
उष्णोक्तजागरदृष्टोदितसुषुप्तवस्थां
मन्त्रोत्तरस्य जननीं मनसा विशामः ॥ २ ॥

सङ्क्षोभसंश्रयणवर्जनभावमङ्ग्या
जाग्रत्सुषुप्तिदृष्टशयोर्गमकौ प्रयत्नौ ।
द्वौ स्मृष्टताविवृतते विदितौ सुधीभिः
स्पर्शस्वराक्षरगतौ परिशीलयामः ॥ ३ ॥

स्मृष्टिर्वर्गविषया विवृतत्वयुक्ता
स्मृष्टयन्विता विवृतता य शवर्गनिष्ठा ।
तौ स्वप्नतुर्यदृष्टशयोर्गमकौ प्रयत्ना-
वेतौ स्मराम्यसकलापस्तिपूर्तिपूर्त्याः ॥ ४ ॥

पूर्णैव पूर्तिरविकल्पपदे सुषुप्तौ

जाग्रत्यपूर्तिरपि संसृतिधाम्नि तद्भत् ।
जाग्रत्सुषुप्तिसमवायपटे तुरीये
स्वप्ने य तादृशि तयोरसमग्रतैव ॥ ५ ॥

स्वप्नः सुषुम्भ्यनुगतं ननु जाग्रदेव
तुर्यं य जाग्रदनुवृत्तसुषुप्तिरेव ।
स्वप्नस्तथा य सति जाग्रत एव भेद-
स्तुर्या दशापि य तथैव सुषुप्तिभेदः ॥ ६ ॥

ज्ञानात्मनान्तरुदिते षलु बोधसुप्ति-
स्वप्नस्तुरीयमिति नामविशेषभाजौ ।
आख्ये क्रियात्मकतयोदितयोस्तयोः स्या-
दाख्या प्रबोध इति सुप्तिरिति प्रसिद्धा ॥ ७ ॥

जाग्रद्भ्रुविलसनं ननु भेदसृष्टेः
स्वप्नोन्तरुल्लसनमित्युभयी दशैव ।
तुर्याभिधानमुपयात्यविभेदसृष्टौ
सृष्टिद्वयस्य जनिविश्रमभूस्सुषुप्तिः ॥ ८ ॥

सृष्टा बलिः शिवयिता प्रकृतिर्विसर्ग-
स्तां स्वात्मना कवलयन् शिव ओष भिन्दुः ।
संसारविश्रमजुषोरिति नामधेये
संसारिणौ पशुशिवौ य पशुः शिवश्च ॥ ९ ॥

द्वैतात्मकं भवति संसरणं पशोस्त-
दद्वैतरूपमभवस्य परस्य शम्भोः ।
मिश्रं त्रिरूपमपि संसरणं यतः स्या-
द्विश्रान्तिभाक्तद्विड धाम परं हि भिन्दुः ॥ १० ॥

गौणो हि भिन्दुरिति वित्तिरभेदरूपा
शैवी तनूर्भवति भेदपदं तु वेद्यम् ।
जुवस्य संवरकमस्य ततः स्वरूपं
सर्गैर्भवेद्व्यवहृतिर्मलतामितीयम् ॥ ११ ॥

यैत्यं विमर्शपरिणामदशाविमर्श-
श्रिद्धर्म ओष य यितो जननाल्लयाख्य ।
नास्त्येव सा यिदपि यद्यविमृष्टरूपा

धर्मस्ततो भवति शिष्य विमर्शशक्तेः ॥ १२ ॥

शिष्यैत्ययोरिति समे सति धर्मधर्मि-
भावे परस्परपदाङ्कमणं स्वभावाः ।
यैत्यावृता भवति शिष्यशुश्रेष यैत्य-
मावृण्वती शिष्येपि याति शिवप्रसिद्धिम् ॥ १३ ॥

शिष्यैत्ययोः समतया स्तिमिते स्वभावे
मिश्रं तु मध्यमपदं परशम्भुशुभम् ।
शिष्यैत्यमिश्रणतया तदयं त्रिशुभो
धर्मा य तत्तद्गुणितश्च तथा विमर्शः ॥ १४ ॥

शित्तिश्च यैत्यमपि तस्य विमर्शतत्त्वं
ज्ञानक्षिये न हि तयोः परमार्थभेदः ।
ज्ञानं गृहीतकठिनत्वगुणं क्रिया स्या-
ज्ज्ञानं भवेद्विरलिमाश्रयिणी क्रियैव ॥ १५ ॥

ज्ञानस्य सिध्यति विना क्रियया न श्रुपं
तस्यास्तथैव न हि तेन विनोपलम्भः ।
तस्मात्तयोर्यमलतैव मतं हि सौध्दं
पूर्वापरत्वकलनं त्विह पूर्वपक्षः ॥ १६ ॥

अर्थं क्रिया भवति दक्षिणमन्यदर्थं
ज्ञानं समत्वमनयोरपि मध्यमिच्छा ।
श्रुत्यैव बीजमयलान्तरबाल्यगत्या
ज्ञानं क्रिया य ञ्जु मूलमिडाङ्गुशु ॥ १७ ॥

ज्ञानं क्रिया तद्गुणैकरसापि येच्छा
तत्त्वत्रयं भवति नित्ययुतस्वभावम् ।
ज्ञानस्य मानमिति मेयमिति क्रियाया
मातेति येतरपदस्य हि नामभेदाः ॥ १८ ॥

ज्ञानं य कर्म य परस्परमूलमिच्छा
मूलं तयोस्तद्गुणयं ञ्जु मूलमस्याः ।
मूर्तित्रयं मतमिदं त्रयमेव सृष्टि-
स्थित्यन्तकारणतया त्रिगुणस्वभावम् ॥ १९ ॥

अेतत्रयात्मकतया सकलं त्रिरूपं
सुभ्यादिका अपि दशाश्च तथैव तिस्रः ।
सुमिः क्रियाजडतया भवति प्रबन्धो
ज्ञानं विमिश्रमनयोः पदमन्यदृच्छा ॥ २० ॥

अन्योन्यलीनवपुषोरिडं यैत्यचित्योः
सुभ्यादेषु त्रिषु पदेषु भवो द्विरूपः ।
श्लिष्टः प्रवृत्तिविनिवृत्तिमयो विभाव्यः
श्रीयङ्कमूलमनुसंस्थितिदर्शनेन ॥ २१ ॥

धृच्छा सुषुप्तिरबडिर्जनितः प्रबोधो
ज्ञानं क्रिया भवति जागरणं जडस्य ।
तुर्यस्थजागरपदादिसुषुप्तिस्तीमा
धृच्छादयः षड् दशास्त्वजडाः शिवस्य ॥ २२ ॥

अन्तर्भुमी भवति बिन्दुगतिर्विसर्ग-
स्योक्ता गतिर्गुरुजनेन बडिर्भुमीति ।
पूर्वः सुषुप्तिपदमध्यमुपैति जाग्रन्
मध्यात्तमृच्छति परस्तु सुषुप्तिमध्यात् ॥ २३ ॥

सुभ्यादि जाग्रदवधि त्रितयं दशानां
जन्तोः प्रवृत्तिवपुषोऽथ निवृत्तिमूर्तेः ।
तज्जाग्रदाधवधिभूतसुषुप्ति शम्भो-
रारोडसीमसमुपक्रमणोवरोडः ॥ २४ ॥

तस्मात्प्रवृत्तिविनिवृत्तिमयोभयार्थः
स्वप्नः सुषुप्तिरपि जाग्रदपीति गोप्यम् ।
भेदानि भेदमयञ्जुवशिवाङ्गकानां
षण्णानां विमिश्रणमिदं प्रकृतिर्दशानाम् ॥ २५ ॥

स्वप्नप्रजागरसुषुप्तिमयाष्टकोण-
पङ्क्त्यस्युग्ममनुकोणविराजमाने ।
यन्नेश्वरे हि शिवञ्जुवसमन्वयोऽयं
दृष्टः समस्तपरमार्थविदीष्टदेवे ॥ २६ ॥

सुमिः शशी जडतया तपनोऽपि जाग्र-
ञ्चैत्यस्य सन्तपनमात्रविदात्मकत्वात् ।

स्वप्नोन्नो गिलितयैत्यतया पशुत्वे
सोऽप्यर्कं येव दहनः सकलं शिवत्वे ॥ २७ ॥

यैत्यातिविस्फुरणसीम्नि भलु प्रतिष्ठा
जाग्रत्याणोरथ तुरीयपदान्तरर्थे ।
शम्भोर्विमर्शवति जाज्यमलव्यपेते
जाग्रत्सुषुप्तिदशयोः सममध्यभागे ॥ २८ ॥

माता शशी भवति मेथपदं पशुत्वे
वह्निः प्रमाणमिह तिग्मरुचिः क्रियात्रयम् ।
मातानलः शिवपदे छिमगुः प्रमेयं
ज्ञानात्रयभाग एह तुर्यरविः प्रमाणम् ॥ २९ ॥

यैत्यप्रमातुरिह यज्जडमेव मानं
तस्थित्प्रमाणमनुजुवति तद्धि यैत्यम् ।
चित्तत्वमेव नियमादनुजुवदेतन्-
नात्यश्रुते स्वमिव चित्तद्विदं विभेदि ॥ ३० ॥

जाज्यादश्चित्र विमृशत्यपि मातृभावे
तां चित्तलेव गिलितात्मपदां मृशन्ति ।
मोडेन कल्पयति मातृदशाभमुष्या
व्यासिर्हि मातृपदलक्षणतोपपन्ना ॥ ३१ ॥

मानं तृतीयपदभागपि बाध्यतस्तु
मध्ये विमिश्रणमिदं भलु मेथमात्रोः ।
मिश्रं छि मध्यमपदे निम्बिलस्य दृष्टं
द्वैतुयमस्य य नपुंसकता य धाम्नः ॥ ३२ ॥

रश्मीननूद्यति भिम्भमतः स्वरेषु
सर्गः सितांशुरणुभिन्दुरिनश्च कादौ ।
यादौ शिषी मलितभिन्दुरिति त्रिभाज्या
वर्णाङ्कमेण विदितं त्रिमलोभयत्वम् ॥ ३३ ॥

भाज्याङ्कमेण शशिनो दलनाङ्गतोक्ता
तद्व्युत्कमेण जडभानुगुणत्वमग्रेः ।
भाज्याङ्कमेण क्मविलोमजपेन यैत्य-
चित्योः परस्परपदाङ्कमरीतिरुक्ता ॥ ३४ ॥

स्वप्नश्च जाग्रदपि वासरपूर्वयामौ
 तुर्यं पदद्वयवदुत्तरयामयुग्मम् ।
 सुमिस्तुरीयलयभूः प्रथमं क्षपार्धं
 स्वप्नप्रजागरदशालयभूर्द्धितीयम् ॥ ३५ ॥

ॐ श्रीमातृकायङ्कविवेके तात्पर्यविवेकः प्रथमः भाऽः ॥ १ ॥

द्धितीयः भाऽः । सुषुमिविवेकः

मायाभलात्प्रथमभासि जडस्वभावं
 विद्योदयाद्यथ विकस्वरचिन्मयत्वम् ।
 सुप्त्याह्वयं डिमपि विश्रमणं विभाति
 चित्रकमं चिदचिदेकरसस्वभावम् ॥ १ ॥

माता नभःक्षितिविश्रपदं प्रमाणां
 वायुः शिषी च सलिलं च मही च मेयम् ।
 ज्ञानात्मपूर्वपठितं युगलत्रयेऽपि
 पश्चाद्गुदीरितमिडाभिमतं डियात्म ॥ २ ॥

वर्णाः स्ववायुशिषितोयधराः कमेण
 स्युः कण्ठतालुकशिरोरदनोष्ठजाताः ।
 स्थानोश्चयापययज्ञौ मण्डल्यभावौ
 स्याद्व्युत्कमः पशुपदे सलिलानिलादौ ॥ ३ ॥

ॐश्छाद्भयं भवति तालुभवोष्ठयवर्णौ
 मूर्धन्यदन्त्यतनुमानयुगं डियादि ।
 सङ्कोचभावतदभाववशादकार-
 सर्गोऽपि बिन्दुरपि सञ्चितमातृभावः ॥ ४ ॥

मूलद्वये स्फुरति मातृयमस्तदन्त-
 रिच्छाद्भयं भवति मानयुगं तदन्तः ।
 अतस्समं पदमतो विषमं द्विरुपं
 चैत्योश्चये स्फुरति जातु चिद्व्युत्कये च ॥ ५ ॥

साम्यं भवेत्प्रकृतमत्र यमत्डियैव

वैषम्यमद्भुततरा ङि विमर्शवृत्तिः ।
निष्पन्दतां समपदे सततं भजन्ति
प्रस्पन्दते यं चिदचिच्छित्तित्वात् ॥ ६ ॥

यैत्यं यदोल्लसति सङ्घटितस्वकेच्छं
चित्स्वं स्वभावमणुमाश्रयते निजेष्वाम् ।
अन्तर्भवेद्यं चिदुल्लसने तु येत्यं
पञ्चाङ्गकं जडपदं यत्तुरङ्गमन्यत् ॥ ७ ॥

अन्तर्भङ्गिः करणश्रुम्भणयोरदीर्घ-
दीर्घस्वरेषु जडसंसरणं द्विरुपम् ।
ओ औ ऌति द्वयमिच्छोत्स्विभति कमेण
स्वीयेच्छया पद्युगे घटनं जडस्य ॥ ८ ॥

अन्तर्भङ्गिः करणवृत्तिवशाद्दीर्घ-
दीर्घं स्वरेष्वजडसंसरणं द्विरुपम् ।
ओ औ ऌति द्वयमिच्छोत्स्विभति कमेण
स्वीयेच्छया द्विरजडस्य पदस्य योगम् ॥ ९ ॥

भेदेऽपि बिन्दुरविभेदपदेविसर्गो
ज्ञानङ्कियास्थला तथाऽऽन्तरभाष्यसीम्नोः ।
दृष्टावित् प्रकरणास्य बलात्स्वभावं
नैवाप्तुतः स्फुटमभेदविभेदरुपम् ॥ १० ॥

बिन्दुः कला अपि विसर्गकला गुणाः स्युः
सर्गः कला अपि यं बिन्दुकलाङ्गभूताः ।
बिन्दुश्रितश्चकलैव विसर्गपायी
सर्गस्तु षोडशकलावृत्तबिन्दुरिन्दुः ॥ ११ ॥

बिन्दोः कला अपि विसर्गकलाश्च सम
समैतदन्वयवशेन यत्तुर्दशारम् ।
बिन्दुश्रितश्चकलपद्मगतस्तदन्तः
सर्गश्च षोडशकलाब्जगतोऽस्य यान्तः ॥ १२ ॥

द्रस्वस्वराष्टदलभागनलो ङि दीर्घ-
मात्रात्मषोडशदलाम्बुजभाङ्गशङ्कुः ।
यन्द्रार्कयोस्त्रिगुणितोऽष्टकलात्मनोः स्या-

द्विन्दौ प्लुताष्टकदलात्मनियुक्तिरशौ ॥ १३ ॥

एति मातृकायङ्कविवेके सुषुम्भिविवेके द्वितीयः भागः ॥ २ ॥

तृतीयः भागः । स्वप्नविवेकः

विश्वस्य कारणादशेति विचारितैवं
कार्यङ्कमो भवति कार्यमिदं विमर्शात् ।
विश्रान्तमात्मनि पराह्वयवाचि सुप्तौ
विश्वं वमत्यथ विबोधपटे विमर्शः ॥ १ ॥

वाणी परा भलु ऋकारलकाररुपा
सङ्क्षोयगन्धसङ्घिता गगनेऽपि सुप्तौ ।
सङ्क्षोय एव चिदचिद्गगनस्य वाणी
तद्व्योम सङ्क्षुचति य प्रकृतौ विमर्शं ॥ २ ॥

धर्मं स्वके स्वरसवाङ्घ्रिनि वाङ्स्वररूपे
लग्नं परं गगनमध्युपयाति सत्ताम् ।
सत्त्वाय नित्यमुपगूढाविमर्शतत्त्वं
तद्भ्रमतां गगनमध्युपयाति चित्रम् ॥ ३ ॥

तस्मात्परैव जननी समुपासनीया
व्योम्नः परस्य गतजाऽयमियं छिद्ररूपम् ।
बध्नाति येयमिदमंशसमुच्छ्रयेण
जन्तून् विमोचयति योन्नमिताऽडमंशात् ॥ ४ ॥

त्रेघेदमित्यङ्घ्रिमिति स्फुरणात्मिकाया-
स्तस्याः स्वररूपमुभयांशसमाऽसमत्वे ।
तद्भ्रमसङ्गतिवशेन तथा त्रिद्रुपो
धर्मी य यैत्यचित्तिमेलनसिद्धरूपः ॥ ५ ॥

विश्रान्तिधामनि निजाश्रययोर्विमर्श-
श्चिञ्चैत्ययोर्भवपटे स्वयमाश्रयोऽपि ।
येतद्व्ययं निजसमाश्रयमेव कुर्वन्
स्वैरङ्कमेण विलसत्यङ्घ्रिर्बुद्धिश्च ॥ ६ ॥

स्वप्ने स्फुरत्यङ्घ्रिर्बुद्धिरिन्द्रियमूर्तिरन्त-

र्भाष्ये बलिः करणमूर्तिरथ प्रभोधे ।
सङ्क्षोयमाश्रयति पूर्वपदेऽत्र किञ्चि-
दत्यर्थमुत्तरपदे तु तमादधाति ॥ ७ ॥

सङ्क्षोयवर्तिपरसीमनि बाह्यरङ्गे
व्याप्तिं समर्पयति नान्तरधाम्नि पूर्णे ।
विश्रान्तिमर्पयति पूर्णतरामितोऽपि
माया यमदृतिमवाप्य जडो विमर्शः ॥ ८ ॥

छञ्छादयान्तरितमानयुगे यवर्गे
स्वाप्ने जडा भलु दशा समवेक्षणीया ।
मातृत्वमत्र मनसो हि लकारमूर्तेः
स्वप्नो हि मानसिकसंसारणं प्रसिद्धम् ॥ ९ ॥

स्वस्थैव शक्तिरवमर्शमयी स्वगर्भे
ग्रस्तस्तथैव मनसा वपुरादिमूर्त्या ।
आत्मास्वरश्मिपटलस्थगितोऽर्थमेव
नाभाति किञ्चिदपि कञ्चुकपञ्चकान्तः ॥ १० ॥

आत्मान्वितं वपुरलङ्कृति धीमनांसि
त्रीण्यान्तराणि करणानि पदं प्रमातुः ।
अेतन्मनोविलसितं यद्वि पञ्चरूपं
मायापदं पदमिदं प्रकृतेस्तु साक्षात् ॥ ११ ॥

मायापदे स्वमन एव शरीरताभा-
गित्यादिशन्त्याणुविद्योऽत्र वकारगर्भे ।
तद्बाह्यतोऽपि य लकारमनुस्मरन्तः
पञ्चाङ्गकं पदमिदं यतुरङ्गमेव ॥ १२ ॥

पृथ्वी लकार एव देवमयी स्वधामा
कर्तृज्ञातेस्य मरुदग्निमयौ यरेडौ ।
व्याप्यैतयोः क्षितिजलौ विदृते लवौ य
स्वात्मस्थितस्य वपुषः करणानि गर्भे ॥ १३ ॥

मग्नः पुमान्वपुषि चित्तमलङ्कियायां
भुङ्क्ष्वौ जडांशजठरेऽप्यजडस्तदंशः ।
एत्थं प्रमातरि जडांशगताऽजडांशे

ज्ञानङ्कियान्तरवभाति मलानजाएः ॥ १४ ॥

पिएडाएडमूलमपि मूलमिवास्य भाति
 ब्रह्माएडमन्तरमपि बाह्यमिवास्य चित्रम् ।
 मायाविमोहितदृशा तदएगुर्निरीक्ष्य
 स्वाङ्गानि पञ्च कलयत्याणुशक्तिकानि ॥ १५ ॥

सङ्कभवायुशिभिभूजलभापकर्षा
 बन्धाः स्युरन्तरएगुकस्य कलाप्यविधा ।
 रागश्च कालनियती षति कञ्चुकास्ते
 मायात्मनः प्रथमकञ्चुकता सुषुमेः ॥ १६ ॥

कर्तृत्वशक्तिरनिलः सकलज्ञाताग्नि-
 र्भूः पूर्णताऽविलयताम्बु वियद्विभुत्वम् ।
 पञ्चापि शक्तय षमा वितताः स्वरूपं
 शम्भोर्भवन्त्यपि य सङ्कुचिताः पशोस्तु ॥ १७ ॥

स्यात्पञ्चशक्तिमयता प्रकृतिः शिवस्य
 स्वान्तर्जगत्कलनमप्यथ देहिनस्तु ।
 बाह्ये जगत्कलनमेव भवेद्विभेदः
 स्वाभ्यन्तरस्थजगतोऽपि विमोहशक्त्या ॥ १८ ॥

अन्तःस्थितस्य मनसो न हि पूर्तियोग-
 श्चैत्यस्य तत्कबलितत्वविनिश्चयायाः ।
 तद्दृष्ट्येतेरपि न पूर्तिरतो दशेयं
 पक्षद्वये स्फुरदपूर्त्यभिपूर्तियोगा ॥ १९ ॥

अध्वा भवेच्चिदपकर्षवशादशुद्धः
 शुद्धस्त्वसौ (शुद्धस्तनौ)भवति चैत्यपदापकर्षात् ।
 चिच्चैत्ययोरुपययाऽपययाऽविशेषान्-
 मिश्रो हि मायिकपदं भवतीदमध्वा ॥ २० ॥

आत्मा वकारवपुषाणुरुकार अेव
 देहात्मनैव भलु संसृतिरस्य जन्तोः ।
 देहं य तात्त्विकममुष्य सुषुभमेव
 स्वप्ने तदत्र मन अेव शरीरताभाङ् ॥ २१ ॥

एति मातृकायङ्कविवेके स्वप्नविवेकस्तृतीयः पाण्डः ॥ ३ ॥

चतुर्थः पाण्डः । जाग्रद्विवेकः

एत्यन्तरीषद्विड सङ्कुचिते विमर्शो
सङ्कोचमाश्रयति आख्यपदे प्रगाढम् ।
प्रत्येकमेव कलयन्त्यथ भावमेवं
भूतानि पञ्च जगतो नियतः कलापः ॥ १ ॥

यद्गर्णपञ्चकमपूर्वकमादिवर्ग्य-
मन्तःस्थतां भजति सङ्कुचिते तदीषत् ।
तत्कादिवर्गतनुसङ्कुचितं नितान्त-
भूष्मात्मकं च दधतेऽङ्कुरिताभिपूर्ति ॥ २ ॥

स्थानेन साधितधराप्रभृतिस्वभावे
वर्णोत्करे भवति मातृपदं पवर्गः ।
आत्मा मनस्तदनु बुद्धिरलङ्किया च ।
प्राक् येतसः प्रकृतिरध्यवरोऽभङ्ग्या ॥ ३ ॥

श्रोत्रादिकं भलु तवर्गमयं विलोमा-
द्वागादि पञ्चकमिदं च तवर्गरूपम् ।
शब्दादि भाद्यपि चवर्गकवर्गरूप-
मेतानि वायुदलनाम्भुमडीविलासाः ॥ ४ ॥

देहात्मिका प्रकृतिरान्तररूपमुर्व्याः
सूक्ष्मं जलस्य भलु रूपमलङ्किया स्थात् ।
अत्रोस्तु बुद्धिरनिलस्य मनोऽन्तरात्मा
सर्गः भलु प्रकृतिजः क्षितिसर्गधीजम् ॥ ५ ॥

देहात्मनोः प्रकृतिपूरुषयोः प्रमाता
देहोत्र तस्य निलयोऽपि तदङ्गमात्मा ।
आत्मा यथा भवति मातृपदं वपुश्चेत्
तल्लीनमस्त्यविरलः शिवयोः स्वभावः ॥ ६ ॥

जाज्यादलङ्कुरितिरिति प्रथते विमर्शो
बुद्धिर्जडाजडतया मनसस्त्वजाडयात् ।

त्रैगुण्यमेतदबलिः करणत्रयं स्यात्
सौषुमजाग्रदवशेषदशानिदानम् ॥ ७ ॥

देही गुणत्रयमयप्रकृतिर्दशासु
सुप्त्यादिकासु नियमात्परिभ्रममीति ।
तास्वप्यलङ्कृतिपुरःसरणान्त्रिपुट्यां
मेयोन्नतिं कलयति प्रभुभङ्गियांशम् ॥ ८ ॥

मेयादिका सततयुक्तिपुटी मनस्तां
मेयादि भासयति मूढमलङ्कियात्म ।
मात्रादि भासयति याथ निजस्वभावा-
द्धृष्टिश्च मध्यमपदे मन एव बोध्यम् ॥ ९ ॥

तस्मात्पकारवपुषः प्रकृतेः प्रमातु-
रात्मा मकारवपुस्तर एव लीनः ।
तन्मध्यता(तः)स्थितिरलङ्कृतिधीर्दृष्टां स्या-
देतत्प्रमातृपदमिन्द्रियलगाविश्वम् ॥ १० ॥

अेतस्य मातृपदमिन्द्रियसंश्रितं य
तत्संश्रयश्च मन एव तदिन्द्रियं स्यात् ।
तद्ग्रामणीन्द्रियकुलस्य विमर्शशक्ति-
श्चिञ्चैत्यमिश्रमण्डिलं भलु तद्विलासः ॥ ११ ॥

स्वप्ने य जागरणमातृपदे य वेद्य-
मिच्छात्मनो मनस एव विभाति कुक्षौ ।
पूर्वत्र मातृ मन एव शरीरताभाङ्
प्रत्यक्षमुत्तरपदे तु शरीरमेव ॥ १२ ॥

येतश्चमत्कृतिपदं वमति स्वलीनं
विश्वं बलिः श्रुतिमुष्पेन्द्रियवर्गभावात् ।
तत्रापि धीन्द्रियगणः पवनोऽपि पृथ्वी
ज्ञेयैर्जलैरपि मरुद्भिर्बुधैरितोऽन्तः ॥ १३ ॥

कर्मेन्द्रियाणि कठिनत्वपरान्तभाञ्जि
वङ्-न्याङ्कृतीनि अपदस्थधराश्रितानि ।
पृथ्वीमयप्रकृतिभ्रमणलणोन्मुभानि
बोध्यानि भूतविततेरिड वैपरीत्ये ॥ १४ ॥

मानात्मकस्य तरणोर्द्धयतो हि सिद्धिः
 मायाबलात्प्रथमतः य मेयकोट्याः ।
 ग्राह्यग्रीहीतृपदवर्णसमन्वयेन
 योज्याः कला बहिरथान्तरपि कर्मज्ञैः ॥ १५ ॥

माता दशेन्द्रियमयोदशकं य मेयं
 तन्मेलनाद्दशकलात्मदशारयुग्मम् ।
 अन्तः कलाद्वयमिह प्रकृतौ निलीन
 स्त्रैर्गुण्यमातरि पुमांश्चतुरस्रभिम्बे ॥ १६ ॥

मानात्मनैव विद्ययित्स्थितिरत्रयङ्के
 भेदात्मके न भवतीह विसर्गाभिन्दोः ।
 मस्थानुषङ्गितरपि मुष्यसमन्वयस्य
 बिन्द्रेकभोगपदमातृपुरोचितस्य ॥ १७ ॥

स्वप्ने स्मृतं तदनु जाग्रति सत्यकल्पं
 बन्धं प्रपद्य वपुषा स्वविमर्शशक्त्या ।
 क्षित्या य तत्परवशो हृतमातृभावो
 मध्यन्दिनद्युमणिरेषमकारबिन्दुः ॥ १८ ॥

यत्पादिवर्गवमुपार्णयतुष्टयस्य
 सङ्कोचवर्जनमिदं जलुतन्त्रनीत्या ।
 तुर्यस्थितं उभुषशान्तयतुष्टयात्म-
 योज्यं कमेण बहिरन्तरभेदसृष्टयोः ॥ १९ ॥

एति श्रीमातृकायङ्कविवेक जाग्रद्विवेकश्चतुर्थः अण्ड ॥ ४ ॥

पञ्चमः अण्डः । तुर्यविवेकः

अक्षेषु वेद्यविलयः जलु शुद्धविद्या
 दृढे तदक्षविलयो भवतीश्वरत्वम् ।
 एशो हि विश्वमयदेहकृताभिमानो
 जाग्रच्छिवस्य पशुजागरयङ्कलग्रम् ॥ १ ॥

यद्ब्राह्म्यब्राह्म्यपदमज्जनमन्तरन्त-

स्तथ्यित्पदे षडपदे विपरीतमेतत् ।
अक्षात्मवेधमिड शः स डि शुद्धविधा
देडाविभिन्नकरणोन्द्रियमीश्वरः षः ॥ २ ॥

ज्ञानेन्द्रियं स डि सदाशिव आत्मनैऽये
स्वात्मा भविश्रममयो ङ एतीड शक्तिः ।
अेतत्तुरीयपदमङ्गयतुष्टयाङ्ग्यं
आड्यान्तरालपदयोः श्रितरूपसाम्यम् ॥ ३ ॥

अेत्यदं पदमभ्रिउतमेव शुद्ध-
विधादिकस्य भलु तत्त्वयतुष्टयस्य ।
वेधाद्युदग्यितयितिरुदरलङ्कमेण
तत्तद्शावतरणं विभुधैर्विभाव्यम् ॥ ४ ॥

सादाशिवः स भलु भिन्दुमयस्तवर्ग-
स्तत्रेश्वराङ्गमयमान्तरधामयोग्यः ।
ज्ञानडिये न सुशिवस्य सदाशिवेशा-
वन्तर्भुडिश्र नियताङ्गिपदौ कमेण ॥ ५ ॥

छंछापपञ्चकवभिन्दुमयी ङशक्ति-
ज्ञानडियासमपदं भलु सोभयात्मा ।
भिन्दौ समुन्मिषति सर्गपदे कमेण
संसृष्टिरापरिसमाप्तिथोर्विभाव्या ॥ ६ ॥

पुर्वत्र नैवडि परो नियतः परत्र
पूर्वो भवेन्नियत अेव शषादिवृन्दे ।
अेकत्र संविदुदयेऽप्यपरत्र भास-
स्तस्या एतीडमथवा सममेव भिन्दुः ॥ ७ ॥

जाग्रच्छिवस्य पशुजागरयुक्तदैश-
मन्तर्दशारमिड कोणगतं अडुत्वम् ।
भेदोदयोऽल्लसित मेतदभेदकोट्यां
प्राप्नोति सङ्गुडामिति प्रतिपद्गुडस्यम् ॥ ८ ॥

यः पार्थिवे चिदुदयः स डि शुद्धविधा
यः प्राकृते स पुनरीश्वरता डिवाऽण्डे ।
यो मायिके स तु सदाशिवतेति शादे

स्त्रैरुष्यधीरिडरडस्यतमं गुडुणाम् ॥ ८ ॥

भिन्दूद्ये विशति सर्गं धमं तथैव
सर्गोद्ये तमथ सोऽपि पदे तदन्तः ।
कःस्याद्भुकारुल्लिखश्च वकारगर्भे
भाड्ये तु चित् प्रकृतिसर्गभुजे विभक्ता ॥ १० ॥

अन्तः पदं भवति तस्यतुरङ्गमैश्या-
स्थिश्चैत्ययोः करणसीम्न्यपि भावितैश्याम् ।
पञ्चाङ्गकं भवति भाड्यपदं प्रकृत्यां
शिद्धिगर्भकुडराद्यथ निर्गतायाम् ॥ ११ ॥

ज्ञानक्रियोन्मुण्डकारमयाद्रयेष्ठा-
विश्रान्तिरन्तराडिर्भुमविश्रमात्मा ।
कूटाक्षरात्मतनुरेष शिवः सुषुप्ति-
विश्रान्तिरेव सविकल्पकलाल्पगन्धा ॥ १२ ॥

नास्यस्ति वेत्सुदितसंशयजगतीड
सुप्तौ । । । शिवे (भवति)(जगत्)जगदभेदरूपम् ।
ज्ञानक्रियात्मकतया प्रतिरूपभिन्न-
मेवं यतुर्विधमधिष्ठितबीजमात्रम् ॥ १३ ॥

ज्ञानं द्रयाद्रयमयं लसकाररूपं
तादृक् य कर्म कषकारमयं विदुस्तत् ।
श्लिष्टं पुरः स्फुरितसद्रयकोटि ण क्ष-
(श्लिष्टं पुरः स्फुरित सद्रयकोटिलक्ष-)
रूपं परस्परगतं य समं य कूटम् ॥ १४ ॥

ज्ञानात्मजगत्सुषुम्भवधी मकार-
कूटात्मकौ पशुशिवौ गुणकोणभिन्दोः ।
श्लिष्टौवशाद्विच्यतुरस्त्रयुगान्वयोत्थ-
नागाश्ररश्म्युद्दरगौ ननु सर्गाभिन्दू ॥ १५ ॥

ज्ञानक्रियात्मकसुषुप्तिविबोधमध्य-
संस्थौ क्षमावुभयपक्षगभिन्दुसर्गौ ।
सव्यापकौ तदुभयस्य तदङ्गिभूतौ
जगत्सुषुप्तिसमवायपदेऽनुषक्तौ ॥ १६ ॥

सङ्क्षोयपूर्तिपरसीमपदोभयार्था
श्रीयङ्कमध्यनिलया त्रिपुरेश्वरी सा ।
त्रेधा विसर्गपदमेकविधं पदं य
भिन्दोस्तुरीयमिति आडुयतुष्टयाड्या ॥ १७ ॥

सौषुमजाग्रदबुद्धिः पदजागरेषु
तोयक्षमानिलमयेष्व कलात्मशक्त्या ।
आत्तेयवर्गयमयस्वगुणोक्षुयाप-
पुष्पेषुपाशनिगृहीतयिता त्रिभाङ्गुः ॥ १८ ॥

तुर्येऽग्निधाग्नि उच्यता ससृष्टिप्रसृन्न-
यैत्यातिपश्चिभजडत्वरुजैकभाङ्गुः ।
अेवं यतुर्भुजविभाव्ययतुर्थदशाङ्गा
क्षमात्माङ्गिनी जयति मध्यपदेऽपितुर्था ॥ १९ ॥

सुमिप्रभृत्युदितयैत्यविजृम्भितस्य
जाग्रत्यदप्रभृतिचिद्विनिमज्जनं यत् ।
तुर्थं पदं य ञ्जलु तत्र सुषुम्निभागो
यश्चिन्मयः शिववपुस्तदतीव तुर्थम् ॥ २० ॥

तुर्थं द्विभाङ्ग मभवस्य जघन्यभागो
मूर्धाऽतितुर्थमनयोऽनुभूः क्षमध्यम् ।
जाग्रच्छिराःस्वपनसुप्तिजघन्यभागो
मप्राङ्गकः पशुरसौ विपरतिबोधः ॥ २१ ॥

मात्मा पशुः प्रकृतिरेव तथा निगीर्णा
डात्मापि चित्प्रकृतिरेव निवृत्तिरूपा ।
एत्थं द्विधा प्रकृतिविश्रमभूः क्षकारः
शम्भुः परः परत अेव भवेत्प्रकृत्याः ॥ २२ ॥

यद्वा शिवः क्ष एड म प्रतियोगिभावात्
सौषुममेव परशम्भुपदं सिदात्मा ।
यथ्यङ्कमध्यपदता तदधीशता य
शम्भोः(स्तदस्य)सदृश्यगुणगन्धितयार्थ्यभावात् ॥ २३ ॥

यन्द्राग्निभुक्छशिभुगाग्निरथः समस्वं

भानुः पदे पद एदं त्रितयं स्वराद्यौ ।
 भाएडत्रयात्मकमभाएडपदं य तद्धत्
 तद्धिश्मः प्रतिदशं समसङ्घ्यतैषाम् ॥ २४ ॥

भेदाविभेदसमतातनुभिः सुषुप्ति-
 स्वप्नप्रजागरपदैस्त्रिगुणीकृताभिः ।
 पृथ्वादिभान्ततिथिभिर्ननु शुक्लपक्षः
 कृष्णस्तुजागरपदादिकतत्रिवृत्या ॥ २५ ॥

देहात्मिका प्रकृतिरेव परा विमर्शः
 सैव प्रवृत्तिविनिवृत्युभयादिसूता ।
 वागर्थमिश्रवपुरिन्दनलार्यमत्र-
 व्यैकैक युक्तिरपुटिका नवमूर्तिरेका ॥ २६ ॥

चैतन्यता य जडता य विमर्शयित्यो-
 स्तुल्या यद्विन्दनलयोरुभयं तद्विच्छा ।
 स्यात्कर्म यावगलितं तु मिथो जडत्वात्
 ज्ञानं तयोः समपदं य तथा द्विरूपम् ॥ २७ ॥

पक्षद्वयेऽपि परिवृत्तिवशात्त्रयाणा-
 मिच्छादिकत्रितयताप्रतिधाम धाम्नाम् ।
 षट्स्वत्रवृत्तिषु य कारणाकार्यतास्या-
 द्विन्दुक्षयोर्भभयोः पक्षवर्ग(र्ण)योश्च ॥ २८ ॥

यन्द्राग्निविश्रमणयोः स्वरयादिधाम्नोः
 विश्वस्य बीजदशयोः प्रथमे पदे चित् ।
 चित्ये निमज्जति परत्र चित्तौ तु चैत्य-
 मेतत्समस्तमुभयोर्वलसिते तु भानौ ॥ २९ ॥

धन्तौ य उव्यभुजियोदरसीम्नि यत्स्या-
 व्यङ्कद्वयं चिदचिदभ्यवमर्दरूपम् ।
 बिम्बद्वयीयुगलमेतदशीतिभानो-
 र्बिम्बस्थले छि यतुरश्र(स्र)तया समस्तम् ॥ ३० ॥

तस्माद्यत्तुष्पदमिदं यतुरस्रबिम्बं
 चिच्चैत्यनिर्जरसरिधमुनाप्रयागः ।
 अर्थ्यं भवेत्प्रथमतोऽथतदङ्गभूत-

शिख्यैत्ययङ्कयजनं त्वितिपूर्वतस्तत् ॥ ३१ ॥

अन्तःस्थमेव यतुरस्रमुषर्भुधेन्द्रो-
रर्कात्मकं शिद्यिद्युद्भवमेतदङ्गम् ।
अेवं य सत्यपि जडाजडसारमेतत्
प्रागेव पूजयमिति पूर्णपदे कृतं तत् ॥ ३२ ॥

एति परमरुडस्थं मातृकार्थस्वरूपं
स्फुटतरमुपदिष्टं यङ्कराजाभिनीतम् ।
लगति यद्यमर्थः शक्तिविद्धेऽन्तरङ्गे
न तु तुनरपरत्र प्रत्यवायो(ऽस्ति)न तन्मे ॥ ३३ ॥

एति मातृकायङ्कविवेके तुर्यविवेकः पञ्चमः भाऽः ॥ ५ ॥

एति स्वतन्त्रानन्दनाथविरचितः मातृकायङ्कविवेकः (मूलं) सम्पूर्णः ॥

Encoded and proofread by Ruma Dewan

——
Matrikachakravivekah

pdf was typeset on January 19, 2026

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

